

Gå Din Väg

*Dikter av
Bengt Arrestad*

Innehåll

<i>Inbjudan</i>	3	<i>Till Valborg</i>	23
<i>Vänskap</i>	4	<i>Ungdomen</i>	24-25
<i>Plocka rosor</i>	5	<i>Fest på residenset</i>	26
<i>Möten</i>	6	<i>Tacktal till värdinnan</i>	27
<i>Värsådd</i>	7	<i>Kerstin 70 år</i>	28-29
<i>Flachska Gården</i>	8	<i>Nattens klokhets</i>	30
<i>Värmlands historia</i>	9	<i>En måltid</i>	31
<i>Värdikt i skuggan av</i>	10-11	<i>Att bli gammal</i>	32-33
<i>Sara 15 år</i>	12	<i>Segling med Sjövinge</i>	34-35
<i>I Dalarna</i>	13	<i>Svar till Rotary</i>	36
<i>Majbrasan</i>	14-15	<i>En måltid för många</i>	37
<i>Talet till Värmland</i>	16-17	<i>En dikt till min far</i>	38-39
<i>Ett gammalt släkträd</i>	18	<i>Mitt bondeliv blev bra en fantasi</i> ..	40-42
<i>Studentexamen</i>	19	<i>Julkortshälsning</i>	43
<i>Fyrtiofyraårig bröllopsdag</i>	20	<i>Kerstin 71 år</i>	44-45
<i>Examensdag</i>	21	<i>Sagan om Mr. Parkinson</i>	46-47
<i>Funderingar inför festen</i>	22	<i>Bengt</i>	48

Inbjudan

*Ibland fattar jag pennan för att skriva
något blir godkänt, mycket får jag riva*

*Det är känslor och många tankar
som kommer för mig när jag vankar
på livets vältröjda, ibland steniga, stig
där jag hade glädjen att möta Dig*

*Varsågod, tag del av vad jag känner
för vardag och fest, för släkt och vänner*

Vänskap

*Vänskap kräver icke stora gester
Ej tjo och tjem, ej vilda fester
Livslång vänskap lever mellan sällangäster
Ögons möte den befäster*

Plocka rosor

*Du möter många människor på livets promenad
någon gör dig ledsen, någon gör dig glad
Tag toner från de båda och gör en melodi
Så skapas utav livet din levnads symfoni*

*För mycket från de ledsna, du trycks av missmod ner
För mycket från de glada, du andras nöd ej ser
Tag lagom från de båda med övervikt från glad
Så tonsätt och spel upp, din levnads serenad*

*Lyssna, njut utav orkestern, njut livet positiv
Låt ej sorger tynga ditt korta jordeliv
Plocka röda rosor och giv till dina vänner
Plocka, plocka, plocka till dem du inte känner*

Möten

*Att möta människor det sätter spår
det skapar värden*

*Vi möts en tid, men tiden går
på skilda håll går färden*

*Men i hjärtat funns det kvar
det värde har att minnas*

*Det fint och ärligt var
skall alltid hos oss finnas*

Dikt tillägnad

Karl Erik Brandt

Ulla Karlsson

för 60-årigt samarbete och vänskap

Vårsådd

*Vacker ungmös vackra dröm
att tolka kärleksbud
att spela kärleks jublande ackord
att smeka naken hud
I fager såningsman hon kärleken så möter
till himlars höjd lyft utav en bondebräng
hennes händer kärleksfullt de muskler smeker
som sår frö i nyplöjd blomsteräng*

Flachska gården

*Ditt inre andas Värmländskt sextonhundratå
Med handsmidd spik utöver spisvärmd sal
Två sekel senare Du gavs annex med poststation
Vid nittonhudras mitt Du fick Din nuvarande fason*

*Ditt minne bär mång hudra genomlevda år
Till generationers liv och hem vår tanke går
Till ämbetsmän och köpmän, tullare och postiljonen
Erik Flach, en bitvarg, rå och vresig uti tonen*

*Din gestalt för Karlstad är en värdefull symbol
Hur storm och snö och sol den byggnad tål
Där grund är lagd av säker hand på utvald jord
Vi Dig tackar, ärar med beundransfyllda ord*

*Där stolt Du står givakt i Klarälvdalens gårdsparad
Och är en prydnad uti Värmlands huvudstad*

Värmlands historia

*När Svea rikets vagga stod på västgöta-slätt
Var Värmland en obyggd så karg
Här levde ett folk under trätälja ätt
Och kämpa mot kyla, hunger och varg*

*Och följer vi sedan historiens gång
Och ser med vad landskapet skedde
Vi lärde oss skogsbruk och flottares sång
Hur bergslagssmeder järnet beredde*

*Vi läser om tokar och underligt folk
Om prästarsenik och sagoskribenter
Om poeter som livets och kärlekens tolk
Hur skolor gav Karlstad studenter*

*Ur konungens hand fick Selma sitt pris
För sagan om vildgäss i Norden
Vid domarens bord fick Gustaf tadel och ris
För sitt bruk av de syndiga orden*

*Nu är Värmland ifatt, modernt det är
Fått Bergvik med Konsum och Ica
Radio Värmland, kultur, bland radhusen står
Från forntid blott vargar är lika*

Dikt tillägnad

*Ingrid Nordvall
för lärargärning*

Vårdikt i skuggan av... ...

*Dagen längre, mörkret tvekar
Lampor tändas senare
Tankar föds på vårens lekar
Havets bris är lenare*

*Nu är tid vi åter skådar
vårens kraft och trolleri
Känn hur solens värme bådar
älv och sjö från is släpps fri*

*Reumatismen lättar äldre paren
vinterns kval har varit lång
Ungdomen genetiskt har en
otämjd lust för släktens gång*

*Så har varit, alltid skall så bli
generationer litar på
Men nu ej säkra, tvekar vi
Olyckskorpar domedagen spå*

*Till krematorisk hetta solen vänder
dräglig värme på vår jord
Gott som ont, förstörs av bränder
Kultur och folk tillintetgjord*

*Men kärleken hos vårligt par
Ej dödens krafter krossar
Efter tusen långa år och dar
Ur askan nya släkten blossar*

*Jag hoppas till en bättre värld
där krig och svält ej minnes
Där kärleken är maktens svärd
och lögner och avund icke finnes*

Sara 15 år

*Femton år du hunnit bli
Dig allt gott det önskar vi
Ungdomsglädje levnadslust
Dans o lek , kramratlig dust*

*Öppet sinne lärdomsiver
sunda vanor hälsa giver
Stundom allvar, stundom skratt
Väl levd dag ger rofylld natt*

*Självförtroende och ambition
lågmält utan överton
Hjälp och tröst till den som lider
Uthållighet i svåra tider*

*Nästan alltid glatt humör
Det är det som susen gör*

Dalarna

*Jag står i fönstret mot Siljans vatten
Här vill jag stå i ljusa ljumma juninatten
Jag lyssnar ödmjukt till kraftens vågor
som rullar mot mig med svar på frågor*

*Jag hör en viskning från bergen blå
Ni stora män(i)skor vad ni är små
att sekund blir timmar och dagar år
ni stretar mot och ej förstår*

*Ja lägger handen på vägg av timmer
och kraft och trygghet däri förnimmer
För gångna släkten ett hem, en borg
för jublande glädje och nattsvart sorg*

Majbrasan

*I Kämpersvik är det Valborgsmässekväll
majbrasan flammnar, värmande snäll
Ögon följer lågor, ser eldens glöd,
raketer briserar, smällarna ljöd*

*Mörkret faller, snart folket fått nog
belåtna mot stugans trivsel de drog
Snart ensam vid brasan och riset jag var
Jag kände jag ansvar för elden bar*

*Jag lyfte grenar och kastade på
ris och buskar följde också
Jag tänkte: natten blir slitsam och sen
när jobbet jag får göra helt allen*

*Men där tänkte jag fel ändå
ty plötsligt en yngling bredvid sågs stå
med krafter, vilja och gott humör
Käckt han sade: hoppas jag icke stör*

*Min trötthet och olust med ens försvann
vi jobbade samman så svetten rann
Han var en fighter som jobba för två
jag slet för tre:”mig ska du inte slå”*

*Vid midnatt var bålet en stor sotig hög
två mörka skuggor mot hemmen smög
Jag var så trött, jag lovar ej full
att i diket vid spången jag ramla omkull*

*Åren har gått sedan detta hänt
som granne till oss han har nu återvänt
Stor glädje för detta jag har och känner
som han är, ska de vara, ens bästa vänner*

Talet till Värmland vid Gillestämma i Västgötagille 1988

*Vi äro barn av västgöta stam
Men hemma blev stugan så trång
Vi ville i världen ta oss fram
Och skriva vår egen lyckas sång*

*Blicken för högt och målet var stort
Vi grep jordens glob i vår hand
Och peka mot varje lockande ort
Men gick runt om sjön till Värmland*

*Och det kan väl tyckas att Karlstad och Käl
Och Sunna, Hagfors och Deje
Jämfört med Rio, Hongkong och Kiel
Har inte ”så möe te säje”*

*Men Värmland har en förunderlig makt
det gått såsom kvark i vår kropp
Vi fångats av landskapets charm och prakt
Om flyttning finns inte ett hopp*

*Och Värmland är en del av Sveriges kultur
Såg Fröding, Geijer och Nils Feltrin
Säg Selma med böcker att ösa ur
Och statsmänna—Tage, värmsk genuin*

*Sporten värld till Värmland kan stava
Med curling, hockey och fröidrottstopp
Ryssen i Boltic mött sitt Poltava
Och ryggen är välsedd på Wassbergs kropp*

*Urskog och malm tar Värmland sitt bröd
Dess humor och trohet är kända
Det svettas vid järnbrukens heta glöd
Men ock på kalas vill sånt hända*

*Det sägs att Värmlands framtid är slut
På bidrag det lever sin dag
Nej tusenårsjätten vilar en minut
Sen tar den åter framtidstag*

*Så västgötasyskon nog var det väl bra
Att landet norr sjön blev vårt mål
Här lever vi trygga och njuter vår da
Till Värmland vår hyllning vår skål*

Släktträdet

*Ett gammalt släktträd står vid vägen
med krona grön och hjärtan skurna uti grånad bark
levnadsöden är dess stam ej sägen
Det samlas visdom ifrån liv och mark*

*Du som löv i kronan känner solens krafter
Känn i stammen finns och liv och tröst
Sug månghundraårig näring ur dess safter
Lyssna till ditt släktträds tysta röst*

Percy

Tiden går fort' det är över

Studentexamen

*Nu är det slut på plugg och tristessen
I triumffärd vi hemfört tingvallaässen
Nu läxor och prov och slitet Ni glömt
Och böcker och papper Ni stuvat och gömt*

*Nu ser Ni blott solen och mössorna vita
På ljusnande framtid Ni vill Er förlita
Att leva av våren och kärlek och luft
Ty sinnet är romantiskt och framtidsmål tufft*

*Och framtiden ger Dig precis det Du vill
Ty glöm ej, den blir vad Du gör den till
Idag är mången pessimist och negativt grå
Se till att de en dag med skammen får stå*

*Vi samlats till fest med släkten och vänner
Att visa studentskan den glädje vi känner
Att bitvis hon hunnit mot studiers mål
För henne vi höja vårt glas och var skål*

*Och förgyller denna strålande dag
Med fyrfaldigt rungande HURRA!*

Kämpersvik 21 juni 2003

44-årig Bröllopsdag !

Tack för Er hälsning till vår bröllopsdag

Det är midsommardagens morgon. Klockan är 06.10 (normaltid 05.10). Kerstin sover. Jag sitter i lusthuset med dörrarna öppna mot havet. Solen har just klättrat upp för ryggen på Ekeberget och värmer och gläder Bohuslän.

Jag ser ut över havet, bergen, ängarna och byn. Jag ser ett rådjur beta på ängen och några harar hoppar där också. En färggrann fasantupp inkräktar på mitt revir. Måsarna svävar, spanar efter föda medan ärlan hittar sin i vår gräsmatta. Jag lyssnar på tystnaden som störs av koltrastens drillar och gökens ko-ko-ande.

Vilken lycka att få sitta så här och låta tankarna vandra sina spontana banor. Era välvalda ord i den fina versen anger en viss riktning åt tankarna, både bakåt och framåt i tiden, äktenskapet och livet.

Så här formulerade sig tankarna till slut:

*En gång vi valde livskamrat, kamrat för hela livet
För oss ett lyckat val, åt alla icke givet
Som makar har vi strävat, njutit, älskat, fostrat i åren 44
Vad oss nu förestår får högre makter styra
Av egen kraft och tanke låt oss, Herre, framtidsåren vandra
Stimulerande och glädjande, varligt stödjande varandra*

Kära hälsningar från en nyvakna Kerstin och Bengt

Examensdagen

*I augusti -71, en härlig soldag
Du gick Tälmasvägen på Din första skoldag
För att få kraft i knä och mod i anden
Så hårt du höll Sofia uti handen*

*På ABC Du lade ner så mycket energi
Det är ju grund på allt man önskar bli
Nu Du kommit fram till alfabetets slut
Och varenda kursplan slitit ut*

*Väl ibland det varit knöligt
Och ganska ofta värmländskt töligt
Men tittar Du i minnena tillbaka
De roliga är många de tråkiga enstaka*

*Tro ej att det på skolan nu är slut
Just idag så är Du klar att tåga ut
Och börja första klass på ny nivå
Där lärdom finnes varje dag att få*

Funderingar inför festen

*Med glädje och frågor vi motsett kvällen
Vad tror du värdinnan värmer på hällen?
Värden sågs på sta 'n med gröna påsen
Ska det slås i glasen eller i såsen?*

*Påsen är stor, det blir både ock
Tror du värden är något till kock?
Är det i huset sanning eller sägen
Att i köket karlsloken mest är i vägen?*

*Men du, han tar gärna ansvar för drinken
Och då är han generös, tar fram stora hinken
Och när provdrinkar han själv sig serverat
Så har han volymen så gott som halverat*

*Du, det är nog som på andra ställen
Värdinnan själv får ta ansvar för kvällen
Och det är gästernas bästa garanti
För att kvällen njutbar skall bli*

Valborg

*Lyss nu, min kära syster, uppå Din stora dag
bland fina barndomsscener i minnet vandrar jag
där var det ljust och soligt och sällan fanns det skäl
att ta fram de fräscha och rara syskongräl*

*Orsaken den vet jag helt och klar
du var så stor och stark och jag var snäll och rar
Så klurig var Du också och bruka denna last
när upptågen var över, så satt en annan fast*

*Att sticka, virka, knyppla men ej gå ut på vift
det gav mig mycket oro, hur skulle Du bli gift
Vi tog ett sammanträde, Ingvar, Åke och så ja
och tänkte riktigt länge och tänkte riktigt bra*

*Vi gör Dig till Akela i glada
scouters lag*

*och bara Du oss lyder en nying får Du tag
Att det var rätt och riktigt vi ingen toekan har
ty efter några möten Per Larsson redo var*

*Att Ni det aldrig ångrat, det ser vi ju på Er
ty kärleken har blomstrat och Ni har blivit fler
De grenar som Ni ympat, de är av ädel brand
så har de också vuxit i sol på Bua strand*

*Uppå den mark vi föddes Du håller Ditt kalas
det gör det extra festligt, vi höjer våra glas
För "lillasyster" Valborg på hennes högtidsdag
För något äldre Larsson vi också tar ett tag!*

Till Ungdomen

*Vårt liv det är en resa
Vid föräldrars kärleksmöte starten går
de första trygga milen
de lämnar barnvagnspår
Sen färden genom skolan
där lärarn jagar oss
går upp och ner och kors och tvärs
som härlig rallycross*

*Och så den stora käleken
den är som segelflyg
Bland vita moln vi sväva vill
i början helst i smyg
Det är en lustfylld resa
och när den planat ut
så står vi hand i hand
med reskamrat till livets slut*

*Vad ödet än har packat
och lagt i väskan ned
tillsammans skall det bäras
i sorg och glädje med
Minns då att tyngd halveras
om bärarna är två
men glädjen den dubbleras
var gång den delas på*

*Så står vi här på stranden
och Ni skall kasta loss
Om lycka uppå färden
Ni önskas till av oss
När stormen sliter seglen
drag då i samma tåt
Se också till att mönstra
små gatar på Er båt*

Fest på residenset!

*En inbjudan till landshövdingens-kalas
Till matglada rätter, till vinfyllda glas
Festsal med stil och värdpar med charm
Uppklädda gäster, en stämning så varm
Musik och gemyt, vår kväll förrann
Sagans Värmlands-fest för oss gäster blev sann
Hemåt vid midnatt längst Klarälvens strand
Vi njöt av vår stadsdel som skonats från brand*

Tacktal till värdinnan

*Vårt liv det är en resa, en härlig flygarfröjd
Och när vi når de femtio, vi har vår bästa höjd
Vi lätta får på selen, vi fått ett perspektiv
Vi ligger rätt i kursen, vi njuter av vårt liv*

*Vår fest är ock en resa, vi tände bränslet på
Med vin och mat och trevnad, vi stigit mot det blå
En glidflykt från vår vardag, med kropp och själ helt överens
Och då och då i huvudet en stilla turbulens*

*Vår måltid är en resa, som närmar sig sitt slut
Min uppgift är att landa, jag fäller hjulen ut
Om likheter det finnes emellan höjd och mat
Så har vi vart i rymden och är nu astronaut*

*Väl åter ner på jorden, värdinna är vårt mål
Mot henne vi oss vänder, vi höjer hennes skål
Vårt tack för härlig resa långt bort ifrån vår jord
Jag framför ifrån gäster som njutit vid ditt bord!*

Kerstin 70 år

*Ett tal till Dig min hustru uppå Din högtidsdag
I Borås på ungdomsstigar i minnet vandrar jag
Till festen upp på Handels, så tätt vi dansade
Den 14 november, år nittonhundrafemtio*

*Jag minns den första dagen på Handels hösttermin
I våran sal en solbrun flicka träder in
Här som gyllenguld av sol och hav och vind
Perfekt figur och denna sammetslena kind
Snabbt kom mitt beslut: hon skall bli min*

*Lyckan stod den blyge bi
I bokstavsordning sattes vi
Andersson, gemensam nämnare
Inget kunde fört mig henne närmare*

*Men jag fick slita hårt och lägga många bud
Innan Du stod vitklädd, fager brud
Att få ringen på din finger fästa
Av allt jag gjort är det det bästa*

*Du avstod från en yttre karriär
För att sköta hem och barn och k'är
En gärning värd att hedra och akta*

Betyg stort A; Dina barn, Din man, Ditt hem betrakta

*Motion och hobby, inga ledsamheter
Var dag Du går nå'n mil och simmar kilometer
Dina konstverk, spetsarna, väl värdiga att syna
Härligt var att höra pinnars lek uppå din knyppeldyna*

*Trogen och lojal du alltid varit
När runt landet jagande jag farit
Att få tag i Volvo-företag och kunder
Kompensera vill jag väntans dagar , timmar, stunder*

*Jag har velat vara bland eliten
men jag var nog alltför liten
Fastän icke helt utsliten
skall jag sälja hela biten
Och åt dig ge helt tilliten*

*Lika kära , lika nära som vi dansade femtiotre
Till varandra ska vi solsken, stöd och styrka ge
så att länge , länge än består den
Levnadsglädje uti flachska gården*

*Där till slut vi gått i mål
Grattis du min hustru, tack och skål !*

Nattens kloket

*Offra din sömn en snörik vinternatt
När stjärnor och fullmåne strålar
Varm bak rutans blomkruksrabatt
Se rymden vår jord i blåvitt målar*

*Nattens vaka frågorna skingrar
Satta under kloketens lupp
Men skuggornas blåa fingrar
Väcker ständigt nya upp*

*Nattens vaka för mig gör klart
Att ensam jag måste strida
För tankar, ideer som i mig ta fart
Förlösa dem och kanske med dem lida*

*Nattens vaka säger till mig
Utan strid kan du inget vinna
När en seger tillräkans dig
Ska Du i nästa strid dig befinna*

*Nattens vaka ser var strid skall stå
För min djärva framtidssidé
Det är i mig själv striden ska gå
Att våga det som livet mening ska ge*

*Nattens vaka ger mig tron
Vi till människor bliver
Att vara byggstenar i den bron
Som människor närhet giver*

En måltid

Bjud på en generös fest i ditt hem!

Samla dina vänner till en måltid. Normalt brukar Du bjuda flera rätter av högsta kvalitet och fina viner. Denna kväll bjuder Du på en god soppa, ett hembakat bröd och lättöl/vatten. Som dessert musik, högläsning av dikter, kåserier eller berättelser, omtanke, värme och gemenskap.

Räkna ut vad den fina och den enkla måltiden kostar. Mellanskillnaden skickar Du till Lutherhjälpen som för Ditt bidrag kan servera 10 barn för varje gäst. Du har en livräddande måltid varje dag under en månad. Nog känns det rätt att i fastan avstå från våra överdådiga måltider till förmån för svältande barn. Och tänk så lätt det blir att ordna denna enkla men meningsfyllda festmåltid. Och betänka att Ditt bord står kvar dukat i 30 dagar för 10 barn, om du har en gäst, och för 60 barn i 30 dagar om du har 6 gäster. Bildligt talat sitter de vid Ditt bord under festen och ytterligare många kvällar.

Och tänk hur gott Dina gäster sover vid hemkomsten, utan överproppade magar och kanske för mycket starka drycker. Och ingen oror för promillehalten vid morgondagens bilkörning

Och hungriga barn får lägga sig mätta

Bengt Arrestad

Att bli gammal...

*Att bli gammal är så otroligt
njutbart avkopplande men också roligt
Så många minnen med sympati
Tänk så lyckligt mitt liv fått bli!*

*Min gamla fruga nu böjd och sliten
ej längre räknas till skönhets-eliten
För mig hon vackrast är ändå
Henne ser jag med kärleksögon på*

*Mitt hår är borta, jag slipper kamma
Hennes bröst är tomta, hon slipper amma
Städlusten väck, vi slipper damma
Och lite skit någonstans det gör väl detsamma*

*Vår hörsel dålig, vi slipper höra
vad världens dårar dagligen göra
Det skapar tystnad och lugn och ro
och ger oss trygghet i vår ålders bo*

*Och av vår syn, då skarp och klar,
finns nu bara små gluggar kvar
Med sådan glädje åt oss de ge
blott positiva saker vi väljer se*

*Vårt minne ej vad det en gång varit
hört igår, är i dag bortfarit
Men det lustiga i vår ungdom hänt
ger ny glädje, det i minnet återvänt*

*Jag, en gång så stor charmör
ej längre intryck på damer gör
Livets största lycka jag dock har
Min ungdomskärleks hand i min är kvar*

Segling med Sjövinge 1991

*Det kom ett bud om vikingafärd
Om uppbrott från maka och hemmets härd
Kom med, ställ upp vid Sjövinges roder
Känn vågsvall och sälta, du äventyrsbroder*

*Som valen hon trotsar havsdjupens grav
Som svanens så stolt på glittrande hav
Hon bar oss lekfullt till främmande land
Vi sätter vår fot på befriad strand*

*Vår kraft på segel och linor vi spilla
I sjömanskonst bleka veklingar drilla
Men allt skall göras i Vikingars lära
Till Upptäckarglädjens och Farornas ära*

*Det budet väckte ynglingasinne
Hos grånade män, så gensvar det finne
Bekymmer och ansvar lades åt sidan
Svårt var att tygla vår iver och bidan*

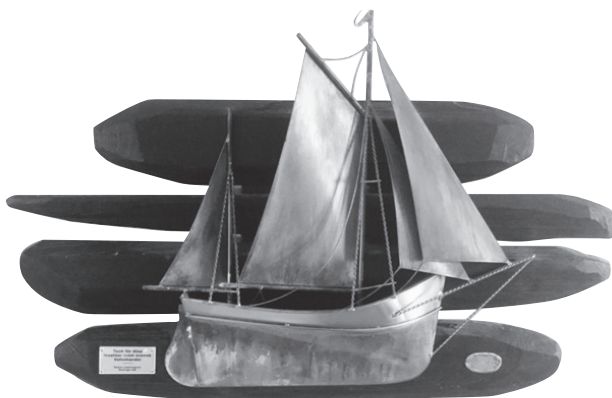
*Så äntligen dagen kom till oss
Vid fruars tårar vi kastade loss
Vår skipper med pondus vrålade gradtal
”fall undan för fan, nu lutar vår matsal”*

*Vi gästade främmande länder och hamnar
Och troget neka väna sköldmörs famnar
Allt skedde dock i Vikingars lära
Till Havets och Vindens och Skeppets ära*

*Vår sista måltid nere i kajutan
Tillända är dagarna här uppå skutan
Vemod blandas med skratt och tankar
Snart med bekymmer åter vi vankar*

*Skönt är det då bland minnena bära
Soldränkta dagar med kompisar nära
Och regn och dis och stormars vrål
Vår kvällsvard vid bordet, kaptenens skål*

*De minnen förnygrar vår åldrande själ
Förvara dem noga, behandla dem väl
Ja, gör det i redliga Vikingars lära
Till Färdens och Kamratskapets ära*

Svar till Rotary

Internet, e. post och bärbar mobil

Tror du ger dig gräddkörarfil

Nej stress, oro och allsköns elände

Det är vad som hände

När du lät dig imponeras

Av dumheter som exploateras

Och gör hjärnans celler sjuka

Ett gott råd hur du skall bruka

Din kraft och dig bete

Släng alltihop åt helvete

så gjorde jag och mår så bra

fax och telefon är lagom att ha

Om du mig informera vill

vänligen avsänd handskrivet brev med sigill

En måltid för många

*För dagen mindre snål Arrestad han sa
en fest hos oss det ordnar ja
Ett gästrikt, billigt kvällskalas
om Ni fixar fat och glas
bestick och välbruten servett
allt för bordet räknar vi som ett
Ulla, Barbro, Kerstin och Gunilla
genast förslaget kom att gilla
så de glatt det accepterade
och med finporslinet dekorerade
borden som gavs stil och harmoni
Kristallglas chockat, vatten slogs däri
En skinkbit liten men ändå rar
vettskrämd, prutad entrérätt var
Huvudrätten, vår meny att toppa var en enkel billig soppa
Desserten perfekt, gav ej ökad vikt
Nyckelharpspel och Frödingdikt
Det smaka bra, för varje krona ger
mat till många, många fler
magra, sjuka barn än de vi kan tänka
i en månad får de bänka
sig runt dukat middagsbord
Svår är svälten på vår jord
skönt är då från frosseri avstå
för ett bättre liv för dessa små*

De fyra damerna kom med varsin korg med sitt finaste porslin, bestick, duk och dekorationer. Och snart stod fyra mycket vackra, helt olika bord inbjudande, väntande på sina gäster. Det blev 32 gäster vilket betyder att 320 hungriga barn fick äta sig mätta i 30 dagar.

En dikt till min far

*Du skrev rad efter rad
Och de formades till en dikt
Om det som gjort Dig glad
Om det som var av vikt*

*Om Johan och Charlotta
Din kära Far och Mor
Sort tack till dem Du måtta
i ömhet och med glädje stor*

*Du skrev om friarresor
att söka Dig en fru
På knä Du stod med rosor
Märtas ja bejubla Du*

*Om sund och enkel vana
Ej efter guldets stå
Gå ärlighetens svåra bana
Så sinnesro att nå*

*Du skrev om slit och plikter
men alltid utan gnäll
Trots bördors tunga vikter
så ljus var Din apell:*

*Räck handen till din nästa
tag tyngden från hans rygg
Och låt en hungrig festa
vid bordet ditt så trygg*

*Du skrev om livets tider
och om dess kulna höst
Mot ljusnan land Du skrider
det var Din tro och tröst*

*Som vän Du nämner Döden
glad väntande hans bud
att släcka levnadsglöden
Och ta Dig hem till Gud*

Mitt bondeliv - blev bara en fantasi

När jag fyllde 40 år uppvaktades jag av Farbror Robert med en chokladkartong och några skrivna verser, vari han ”anklagade” mig för att ha svikit släktens traditioner. Det var väl inte fint nog för mig att bli bonde.

Jag skrev följande tackkort till Farbror Robert

*Nog ville jag bli bonde, nog ville jag
plöja
Men andra krafter styr oss, då måste vi
oss böja
De tegar fäder brutit, åt mig de räckte
gott
Med ödet ville annat och gav mig annan
lott*

*Från gården där jag föddes, jag slängdes
några mil
Mitt bröd det får jag tjäna uppå att
handla bil
Och det är svett och möda men stundom
även fröjd
Likt bondens slit i åkern och efter
skörden nöjd*

Att av en ärans odalman bli hedrad med

choklad

*Det var en överraskning, jag bockar nöjd
och glad*

*För kärnfrisk hälsning skriven på vers i
långa rader*

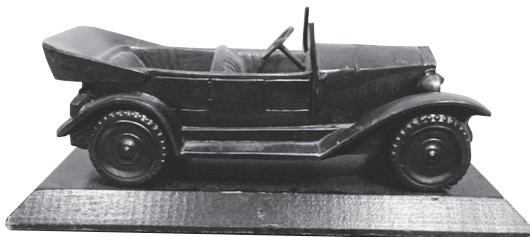
*Med detta vill jag hälsa och tacka
Påtorps fader*

*Våra gener möblerar vi inte om på en
generation. Nog finns det en bonde i mig
Så här hälsade jag våra vänner vid en
fest vi hade 5 år efter vår flyttning till
Flachska gården i Karlstad.*

*Att få sitta som storbonde på en herrgård
har varit min dröm. Som tur är har
Kerstin varit mer realist än jag, hon har
lätit mig drömma, men klart uttalande
sin önska att få bo i stan. Men jag har
varit bonde i min fantasi. Min far och
tre av hans bröder var bönder. Genuina,
äkt bönder, trogna mot Gud, foster-
landet och åkerjorden. Den trakt där min
mor föddes har av Birgit Sparre skildrats
i romansviten Gårdarna runt sjön. Min
mor var ej från någon av de välmående
gårdarna, utan från en mindre, men
som barn reste vi mycket i dessa trakter
och såg de fina ställena. Torpa slott,
Hofsnäs säteri, Finnekumla och alla de
andra välskötta och vackra lantbruken.
Min morfar och mormor hade mycket*

att berätta från sin egen och dessa stora egendomar. Saljes romaner "Lågan i kvällen" och "På dessa skuldror" fick bonderomantiken och längan till jorden att växa än mer i mig för de predikade lojalitet, hederlighet och uthållighet. Sedan mötte jag Selma Lagerlöfs romaner om herrgårdarna vid Fryken med alla deras fester och äventyr på Ekeby, Björne mm. I min fantasi fortsatte bondelivet i Värmland men jag hade nog insett sanningen att jag ej skulle trivas på landet. Ensamt, arbetsamt och romantiken skulle snabbt förblekna. Pigor, drängar och fina varmbloodhästar tillhörde en förgången tid. Det var nog bättre att stanna i stan. Så en dag hände det. Jag mötte min herrgård mitt inne i stan vid Klarälven, nästan vid Stora Torget, och den var till salu. Utan att fråga Kerstin och utan kalkyler slog jag bara till. Jag var vid mina drömmars mål, inget kunde stoppa mig. Kerstin, som är en stadsflicka tyckte läget var perfekt men huset var för stort och naturligtvis hade hon rätt. Och här har jag levt bondeliv i fem år på

mitt vis. Inte varje dag men med jämna mellanrum. Sådana dagar är klockradion på morgonen för mig gårdens välling-klocka som förkunnar att det är dags för gårdens folk att vakna. När jag efter frukosten går nedför trappan till kontoret går jag i mina tankar över gårdstunet mot ladugården och lägenhetsdörren blir för mig ladugårdsdörren och avstängningen av tjuvlarmet är för mig öppnandet av foderbordsgrindarna så korna kommer åt sitt foder. Sedan dyker en av drängarna upp i form av min kompanjon Alf-Göran och hyresgästen Birgitta och Kontoristen Maria är pigorna som påbörja dagens sysslor. Tidigt efter frukost ser jag min hustru ta ut och sadla sin häst och ge sig ut på en morgonritt. En härlig syn i den vackra vårmorgonen. I själva verket tar hon fram sin cykel och trampar iväg till badhuset. Klockan nio är hon tillbaka från sin ritt. Efter att ha släppt hästen på bete d.v.s. ställt cykeln i cykelstället, dricker vi kaffe tillsammans med tjänste folket på gårdskontoret och planerar dagens arbete. Efter kaffet går jag till

stallet för att se till mina hästar. I garaget står bilen. Är den smutsig är det mina nordsvenska arbetshästar, men är den nytvättad och blank är det det mina nyryktade varmblood som jag spänner för landån och tar en tur upp mot huvudbyggnaden. De två grindstolparna förblir först grindstolpar men övergår sedan till en lång allé som jag låter hästarna skrutta fram genom. Väl framme vid gårdsplanen rundar jag gräsmatteovalen som finns vid varje herrgård av klass men som hos mig ersätts med två blomkrukor. Jag drar i tömmarna så att hästarna stannar, kastar tömmarna till drängen och går upp mot mitt corp de logi, stolt och rak som den störste godsägare, sättande tummarna i västärmarna. På gatan går några karlstadsbor de slänger en blick åt mitt håll och registrerar en 96 års Volvo och en gammal böjd sliten bilhandlare som går mot dörren på sitt gamla hus. Vad de inte ser är lycka som

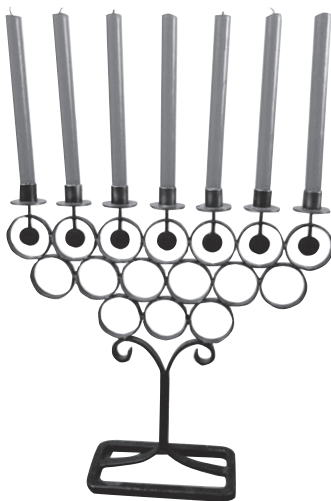
lyser i mina ögon. Lyckan att ha nått målet som jag sett fram emot hela mitt liv tillsammans med min ungdomsförälskelse och mitt livs stora kärlek, för vilken det också blivit ett drömsälle. Det är det som skall firas i kväll tillsammans med våra vänner. Det är en fröjd att stå och skåda när de svänger in mellan grindstolparna i sina eleganta landåer förspända av ystra springare i välputsade seldon. De kommer från **GÅRDARNA LÄNGS ÄLVEN:** Vikholmsegården, Norrbogården, Brandmästargården, Storjohansgården, Hybelejska gården, Västra och Östra Klaragården, Algården, Bogårdsgården, Rödboksgården, Skattkärrsgården, Ringgården, Gränsgården, och den högt belägna Klässbolsgården och så grannarna från Doktorsgården. Alla är hjärtligt välkomna och nu skall vi fira de fem åren på Flachska gården!

Julkortshälsning 2005

*En hälsning i jul från Klarälvens stränder
Med önskan om fred mellan folk och länder
Att var människa på jorden, på värdigt sätt
Dagligen få äta sig mätt
Att den som är fånge i sjukdom, frisk släpps loss
Att lögn, egoism och avund tages från oss*

Kerstin 71 år

*Till min kära gamla fruga
Inte vad som helst kan duga
Så på köprond ut jag gick
Med min skarpa forskarblick*

*In på nya Mitticitti
Alla varors slut var nio och nitti
Tröttna gjorde jag till slut
Och på Drottninggatan tog mig ut*

*Och jag tänkte så det knaka
Kanske skall jag hem och baka
Nej, det blir nog inte bra
För mig själv ja sa*

*På en skylt det stod Elfrida
Längre kan jag inte bida
Dit jag kanske borde gå
Hammade bland trosor och behå*

*På din byst jag känner formen
Dock icke efter ABC-kups normen
Köp av sådana jag avstår
Och dom i frihet bättre mår*

*Expeditetn var en glad madam
Massor utav prylar plocka fram
Jag mig kunde ej försvara
Så jag köpte vara efter vara*

*När min plånbok så var slut
Jag på gatan åkte ut
Varje månad skall jag dit
Att amortera erhållen kredit*

*Men jag gör det ju så gärna
För Du är min idol och stjärna
När Du nu fyller sjuttioett
Jag Dig hyllar vitt och brett!*

Sagan om Mr Parkinsson

När man jobbar i en bransch blir man mer och mer lik den. Då jag arbetat i fastighetsbranschen liknade jag ibland min kropp med en fastighet, en flervåningsfastighet med många lägenheter. Kåken är 60 år gammal och i normalt skick, som fungerat oklanderligt i alla år. Inte någon enda skada. Försäkringsbolaget var aldrig anlitat och det årliga underhållet höll kåken i gott skick. Jag såg mina fötter som bottenplattan, underkroppen som källaren med avlopp och tvättstuga och soprum. Överkroppen var övervåningen med värmepump och air cond och huvudet var vindsvåningen med styr- och reglercentral.

En dag fungerade inte styrcentralen, någonting hade hänt. Jag ringde efter en reparatör, som kom i vit rock. Han konstaterade att en husockupant, Mr Parkinson, tagit sig in i vindsvåningen och förskansat sig i ett förråd i vilket det fanns en knapp som styrde vissa funktioner. Med denna knapp utövade han nu terror mot huset. Två dagar gick jag omkring och var missmodig med sedan blev jag tvärarg och bestämde att han skall ut ur mitt hus, ju förr

ju bättre. Här ska inte komma några ligister och bråka i mitt hus! Jag skrev en uppsägninghandling och gick till Kronofogden för att få honom vräkt. Tyvärr sa Kronofogden går inte detta, lagen tillåter inte. Men en ny lag är på gång, den kallas Cellstamslagen och den kommer att tillåta att Mr Parkinsson kastas ut. Bra sa jag, när kommer den? Om kanske femton år, blev svaret. Jag räknade. Huset är sextio år, lägg därtill femton, det blir sjuttiofem. Det är ingen ålder på en gammal kåk. Minst hundra år bode kåken stå. Det blir ändå minst tjugofem år kvar utan den busen i huset. Låt honom stanna men håll honom hårt. Låt honom stanna i förrådet men inte förstöra övriga i huset, så när han vräks skall huset var i topptrim. Jag skaffade ett lås till hans förråd som jag låste från utsidan. Låset hade ett konstigt namn: Dopamin. Det hade också en konstig funktion. Efter tre timmar öppnades det av sig självt och jag måste låsa de på nytt. Lite tjugotigt, men det går. Men så är det det där med minnet. Tre timmar går fort och jag glömmer göra omlåsningen och då kommer han ut. Då är han en värsting, som flyger på mig bakifrån, tar struhtag och nacksving på mig och vi har våldsamma brottningsmatcher, vilka jag

hittills har vunnit och efter en halvtimme föst in honom i hans cell igen. Då jag däremellan njuter av livet och glömmer tid och bekymmer kan detta inträffa både en och två gånger per dygn. Men nu är det snart slut. Tretton år har gått och det är bara två år kvar tills jag lagligen kan vräka honom. Det skall kännas skönt men kanske också lite tomt. Vi har nästan blivit kompisar och kanske jag kommer att sakna våra brottningsmatcher, dom har ju givit mig kroppslig

och mental styrka, som jag kan ha nytta av kommande tjugofem härliga år. Och om de kommer nya husockupanter. Mr Parkinson har en kompis, Mr Stress. Var för sig är de hanterbara men tillsammans är de verkligen djävulska. Mr Stress har ett par förrådiska verktyg, mobiltelefonen och e-post. Jag har båda men använder dem bara som säkerhetsinstrument, bara de allra närmaste vet koderna.

Bengt Arrestad, Kungsgatan 6D, 652 24 Karlstad

En gång vi seglar i hamn...